

A hét arca

2. oldal

Sport

8. oldal

Sikeresen szerepeltek

A Bocskai Néptáncegyüttes táncosai sikeresen szerepeltek a VII. Mikepércsi Béres András Szóló Néptáncversenyen, február utolsó szombatján. Az Eötvös-iskola diákjai, Fehér Nóra és Molnár Máté páros, valamint Molnár Balázs, a Bocskai István Gimnázium tanulója aranyminősítést érdemelt ki a megmérettetésen.

Varga József, a „Bocskaisok” művészeti vezetője elmondta, jellemző, hogy minősítő versenyeken vesznek részt, megmérettetve a táncosaikat. Az elmúlt években gyakran előfordult, hogy gyerekeket készítettek fel ezekre a megmérettetésekre. Így másfajta színpadi rutint is szerezhettek a növendékek.

– Az eredmények bizonyítják, hogy sikeresen választottuk ki a gyerekeket, hiszen szép eredménnyel tértek haza. A verseny ma már régiós szintű. Tíz-tizenkét település táncosai képviselték magukat, negyvenhét produkcióban. Közel százan léptek színpadra. A felkészülés során heti két próba mellett, még plusz alkalmakat is beiktattunk. Olyan táncokkal léptek fel a versenyzőink, melyeket szeptember óta tanulnak. Új motívumokat sajátítottak el, és rengeteget gyakoroltak. Maximálisan elégedett vagyok a gyerekek teljesítményével.

Nóra és Máté szeptember óta táncolnak együtt. Mindketten nagyon szeretnek a Bocskaiba járni. Ez volt az első versenyük.

Máté: Sok munka van a hátunk mögött, de nagyon jó volt a próbaidőszak. Szilágysági csárdást adtunk elő. A pá-

rosunk erőssége az, hogy mind a ketten jól táncolunk. Jó párost alkotunk. Én arra törekszem, hogy minél jobb legyek. Szeretnék még több koreográfiát megtanulni.

Nóra: Nagyon szeretek Mátéval táncolni, mert nagyon ügyes. A versenyen kicsit izgultunk, de már a fellépés előtt is próbálgattam a lépéseket. Így oldottam a feszültséget. A színpadon már mosolyogni is tudtunk. Kicsit meglepődtünk az eredményen, de nagyon örülünk neki.

Molnár Balázs elmondta, Varga József művészeti vezető szolt neki, hogy lehetőség lenne elindulni ezen a versenyen. Rögtön igent mondott rá. Szerette volna megmutatni, hogy mit tanult. Érdekelte, hogy mit tud kihozni magából egy versenyszituációban.

Balázs: Tizenöt éve táncolok a Bocskaiiban. Az óvodában kezdtem el Ráczné Bárony Juditnál. A tánc szeretete, a barátok és a közösség tart meg az együttesnél. Egyénileg még nem volt minősítésem, csak csoportszinten értem már el ilyen szép eredményt. A megmérettetésen szerettem volna mindent kihozni magamból, ami sikerült is. Reménykedtem abban, hogy a legjobb minősítést szerzem meg. Meglátásom szerint igen erős volt a mezőny. Megérte a sok munka, büszke vagyok magamra.

A rendezvény krónikájához tartozik még, hogy a Daróczi Panni – Szabó Bálint páros ezüstminősítésért el a versenyen a „Bocskaisok” közül. Az öt gyereket Teleki Mária, Kujbus Csaba és Varga József készítette fel.

bertalan

Mókatorna és gyermekjoga

Egészség – Érték címmel preventív projektet rendeztek február 27-e és március 3-a között a Csillagvár Óvoda és Bölcsődében.

Az intézményben vallják, hogy az egészség olyan alapvető érték, ami semmi mással nem helyettesíthető. „Ha egészség van, minden van!” – tartja egy mondás. Az óvodában azt is tudják, hogy csak egészséges gyerekekből lehetnek egészséges felnőttek. A program célja a kicsik személyiségének fejlesztése, egészségének megerősítése, edzettségének és adaptációs képességeinek növelésével a fizikai cselekvőképesség kialakítása, és ezáltal a testi-szellemi teljesítőképesség fokozása

megélhessék és átélhessék a mozgás örömeinek élményét. Gerinctorna, jóga, szívóvizsgálatok és előadások segítették ezt. A programoknak köszönhetően a szülők mozgáskultúrájának és szemléletének formálására törekedtek.

A rendezvénysorozat zárásaként „Bízz magadban!” címmel közös mozgásos délutánt vártak Hajdúböszörmény óvodáit, a Városi Sportközpontban. Az intézmények szívesen csatlakoztak a kezdeményezéshez, melynek célja az volt, hogy minél több gyerek megérezze a közös mozgás örömét, illetve pozitív élményekkel gazdagodva térjenek haza.

– Azt gondolom, hogy nagyon eredmé-

volt. A SZÍV munkaközösség által szervezett programsorozaton többek között a gyerekek fitnesz- és edzőterem-látogatáson, tornaórán, sportvetélkedőn, valamint mókatornán, akadályversenyen és gyermekjogán vehettek részt. A preventív projektbe a szülőket is bevonták, annak érdekében, hogy ők ugyancsak

nyes volt a projekthét. Amit kitűztünk célul, hogy a gyerekek megérezzék a mozgás közös örömét, és pozitív élményekkel gazdagodjanak, valamint az egészségtudatos gondolkodást megalapozzuk, messze-menőig elértük – mondta Félegyháziné Kathi Ildikó óvodavezető-helyettes.

bertalan

Az 1848-49-es forradalom és szabadságharc 175. évfordulója alkalmából
HAJDÚ-BIHAR VÁRMEGYE ÖNKORMÁNYZATA
tisztelttel meghívja Önt a **2023. március 15-én 15 órától** Hajdúböszörményben tartandó
VÁRMEGYEI ÜNNEPI MEGEMLÉKEZÉSRE

Programterv:

14.00 óra: **Ünnepi istentisztelet** – Igét hirdet: Loment Péter lelkipásztor (Bocskai téri református templom)

15.00 óra: **Koszorúzás a 17. Bocskai huszárezred emlékszobránál a Városi Ifjúsági Fúvószene-**
kar térszervei kíséretével (Ady tér)

15.30 óra: **Séta a Bocskai Néptáncegyüttes vezetésével a Sillye Gábor Művelődési Központba**
(Bocskai tér 4.)

15.45 óra: **Ünnepi megemlékezés a művelődési központ színháztermében**

• **Himnusz**

• **A megjelenteket köszönti:**

Kiss Attila, Hajdúböszörmény város polgármestere

Pajna Zoltán, a Hajdú-Bihar Vármegyei Közgylűlés elnöke

• **Ünnepi beszédet mond:**

Dr. Latorcai Csaba területfejlesztési miniszterhelyettes

• **Petőfi csillaga fénylik**-Bocskai István Általános Iskola tanulóinak ünnepi színpadi műsora

• **Szózat**

Megtisztelő jelenlétére feltétlenül számítunk!

Pajna Zoltán elnök

Hajdú-Bihar Vármegyei Közgylűlés

A hét arca

Kiss Zsigmond

A polgármester a Város napja alkalmából „Polgármesteri Elismerő Oklevelet” adományozott Kiss Zsigmond részére, Hajdúböszörmény értékeinek megőrzése és átörökítése érdekében végzett tevékenységéért.

– Meglepetésként ért az elismerés. Nagyon jó érzéssel vettem át az oklevelet. Eddig is szerettem kutatni Hajdúböszörmény történetét. Ez a díj megerősített abban, hogy van értelme annak, amit teszek. Itt születtem, ez az én városom. Bárhol vagyok, mindig azt mondom, hogy hazajövök. Mindenütt jó, de legjobb itthon!

Kiss Zsigmond már gyermekkorában érdeklődött a történelem iránt. Ez és a földrajz volt a kedvenc tantárgya. Olyan tanárai voltak az Eötös utcai iskolában, mint idős Juhász László, ifjú Juhász László, Galgóczi Sándor, idős Pető Lajos, Székelyhi-di Ágoston vagy Veres Erzsébet. – Minden pedagógusom nagy tudású, következetes és igazságos volt, igazi példaképként gondolok ma is rájuk – emlékezik vissza Kiss Zsigmond.

– Édesapám a háború után az útfenntartónál dolgozott, később földműveléssel foglalkozott. Ő és az édesanyám kertészkedtek, zöldséget termeltek, melyet helyben, Hajdúhadházon és Balmazújvároson értékesítettek. Gyerekkoromtól fogva munkára neveltek. A tanulás mellett nemcsak a földművelésbe, hanem a ház körüli állattartásba is be kellett segítenem. Gyerekként ennek nem örültem, de megtanultam általuk a munka becsületét. Szüleim mindig jót akartak nekem, szerető gonddal óvtak és támogattak.

Kiss Zsigmond hetedikében sajnos beteg lett. Egy ízületi gyulladásból kifolyólag szívbeteggé vált, s ez az egész életére kihatott.

– 1963-ban Gyulára mentem mezőgazdasági gépszerelő tanulónak. Ott második osztályban lebetegedtem, ezért a tanulás helyett kórházi kezelések következtek. A szakmától az orvosok eltiltottak, mert túl nehéznek ítélték ezt a fizikai munkát. Ekkor még csak tizenhét éves voltam.

Végül 1966 augusztusától december végéig a Debreceni Finommechanikai Vállalathoz kerültem. Ide több hajdúböszörményi lakost is felvettek, mert tervbe volt szülővárosomban egy gyár alapítása. 1967. január 1-től 61 fővel a Kossuth Házban megalakult a Hajdúböszörményi Finommechanikai Vállalat. Kezdetben különböző elektromos kapcsolókat gyártottak az üzemben.

Ennek az évnek a szeptemberére megépült az első csarnok a Kinizsi téren, és október 1-jén költözött ki az egyik üzemrész a Kossuth Házból, a másik üzemrész még egy ideig itt maradt.

– 1968-ban a vállalat vezetése szerződést kötött az Egyesült Izzólámpa és Villamossági Rt.-vel. A hölgyek Pesten tanulták be a spirálgyártást. Sok műszerészt is alkalmaztak, és mérnököket is vettek fel. Folyamatos fejlődésnek voltunk részesei. Megépült a második csarnok is. 1969. november 1-jétől az ELZETT egyik részlege itt kezdte meg a termelést. 1972. június 30-ával megszűnt a Hajdú-Bihar Megyei Finommechanikai Vállalat és július 1-jétől a jogutódja az Egyesült Izzólámpa és Villamossági Rt. lett. Időközben raktáros lettem, középiskolát végeztem, melyet követően átkerültem a műszaki osztályra gyártóeszköz-gazdálkodó munkakörbe. Ugyanebben az évben megnősültem, munkatársnőmet vettem el feleségül.

Kiss Zsigmond 1990-ben újra beteg lett, leszázalékolták. 1992-től 2009-ig egy helyi cégnek dolgozott otthonról. Telefonügyeletet tartott, biztosította számukra az eszközellátást. Ennek a munkának a befejezését követően kezdte el a város történelmét és értékeit kutatni. Molnárné Irénke létrehozta egy közösségi portálon a „Hajdúböszörményi múltidézők” csoportját. Kiss Zsigmond csatlakozott hozzájuk. Gyakran tölt fel ide kuriózumnak számító információkat és fotókat.

– Mindig érdeklődő voltam. Tudásom gyarapítása érdekében sok-sok könyvet vásároltam, olvastam. A munkahelyemen műveltségi vetélkedőkön is részt vettem. 2013 óta vagyok a múltidéző csoport tagja. Ebben az évben csatlakoztam a Hajdúsági Múzeumban is, az akkori múzeumpedagógus által indított Segítünk, hogy segíthess! csoporthoz. Ez a kör a helytörténet iránt érdeklődő tagokból állt. Egy éven keresztül ismertettek meg bennünket a múzeum munkatársai az ott folyó tevékenységekkel. A résztvevők tréfásan magukat Örökifjú Hajdú Önkénteseknek nevezték el, rövidítve ÖHÖN CZÉH-nek. A barátság azóta is megmaradt közöttünk, évente családi találkozót

tartunk. Nagyon jó a viszonyom Kovács Zoltánnal, aki valamikor a város fotósa volt. Gyakran együtt azonosítunk be a házakat és személyeket a képek alapján. Az évszámokkal is barátságban vagyok, rengeteg van az emlékezetemben. A régi épületekről készült fotókat nagyon szeretem. Még előadást is tartottam ebben a témában a helyi a múzeumban.

Kiss Zsigmond, mint a tenyerét, úgy ismeri a régi épületeket és azok történetét. Ezt a tudását szívesen megosztja másokkal. Azt vallja, hogy kutatásai olyanok, mint egy történelmi nyomozás. Vannak kedvenc korszakai. Az 1800-as évektől napjainkig minden érdekli. Sokan kérdezik tőle, hogyan tudja megjegyezni a rengeteg ismeretanyagot. Erre az a válasza,

hogy neki ez természetes. Édesanyját áldotta meg a sors ilyen jó memóriával. Kiss Zsigmond családfakutatást is végez. Sok érdekes momentumra bukkant már ezen a területen.

– Gyakran megfordulok a múzeumban és a levéltárban. Ez a covid előtt még gyakoribb volt. A könyvtárban is van egy kis baráti társaságom, akikkel megvitatjuk az élet dolgait. Egymás bizalmasai vagyunk. Igaz, ma már ritkábban találkozunk.

Kiss Zsigmond szerint Hajdúböszörmény, múltját tekintve, egy kincsesbánya, amit lehet és érdemes is kutatni. Nagyon szereti, ha a múlt feltárásában van valami rejtély, ha nem rögtön jön rá a tényekre. Ilyenkor több forrásból néz utána a dolgoknak. Olvasni rettentően szeret, de a keresztretjvény is a szíve csücske. Szinte mindennap hódol ennek a szenvedélyének. Legjobban azonban a családjá körében szereti tölteni az idejét. Feleségével ötven éve élnek boldog házasságban. Rendkívül büszkék a pedagógus és kereskedelmi végzettségű lányaikra, a gyógytornász, technikus és mérnökinformatikus unokáikra és az öthónapos dedunokájukra.

– Ha visszaforgathatnám az idő kerekét, talán a betegségemtől tekintene el. Ennek ellenére teljesen elégedett vagyok a sorsommal. Úgy érzem, nemhiába élünk a feleségemmel a világon, hiszen csodálatos családjunk van. Számomra ők a legfontosabbak!

bertalan

Önzetlen segítség

Február utolsó hetében tartották országosan a VIII. Civil Vértáradást, melynek egyik Hajdú-Bihar vármegyei helyszíne február 24-én Hajdúböszörményben volt.

A városban harmincegyen segítettek vérükkel az embertársaikon. A Civilek a Fiatalokért Egyesület minden évben februárban és szeptemberben szervezi a civil véradásokat. Ilyenkor minél több embert próbálnak megszólítani.

Második éve végzik ezt a tevékenységet, partnerségben a Magyar Vöröskereszttel és az Országos Vérellátó Szolgálattal. Serfőzőné Bencsik Margit, az egyesület irodavezetője köszönetét fejezte ki minden megjelent véradó önzetlen segítségéért, valamint az Országos Vérellátó Szolgálat, a Debreceni Regionális Központ és a Debrecen Területi Vöröskereszt munkatársainak segítő együttműködéséért.

Sz.H.

Országosan a legjobbak

A tűzoltóság évertékelő állománygyűlésén vehették át elismerésüket az ország legjobbjai február 27-én Budapesten, a BM Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóság székházában. Mint az elmúlt évet értékelő, és az idei év feladatait megszabó állománygyűlésen elhangzott, a katasztrófavédelem kiválóan teljesítette feladatát.

Az ünnepségen az „Év Katasztrófavédelmi Őrse” címet a Hajdúböszörményi Katasztrófavédelmi Őrsnek adományozták. Az elismerést Harsányi Zoltán tűzoltó százados, őrsparancsnok vette át dr. Bolcsik Zoltán rendészeti államtitkártól és Góra Zoltán főigazgatótól. Az őrs munkáját többször elismerték már egy-egy komolyabb beavatkozás után. Az állományból többen kap-

tak igazgatói elismerést, bátorságért érdemjelet, illetve hősiek helytállásért elismerést. A hajdúböszörményi önkormányzat több alkalommal tolmácsolta a helyiek megbecsülését a tűzoltó hivatás és a lakosság érdekében végzett önzetlen tevékenység elismeréseként. Harsányi Zoltán parancsnoktól megtudtuk, hogy a Hajdúböszörményi Katasztrófavédelmi Őrs 2013. január 1-én kezdte meg a működését annak érdekében, hogy a környék lakosságához minél közelebb kerüljön a mentő tűzvédelmi segítség.

– Mintegy harmincnégyezer lakost

érünk el a szolgálatunkkal. Jelenleg 15 vonulós létszámunk van, három- és ötfős csoportban. A területünk hozz tartozik Téglás, Hajdúhadház, Hajdúböszörmény, illetve Balmazújvároson is besegítünk, csaknem 700 km²-en.

Az őrs működési területén több, veszélyes anyaggal foglalkozó üzem található, és jelentős számú műszaki mentési és kárelhárítási feladatot adnak a főközlekedési útszakaszokon (autópálya szakasz, főutak) bekövetkezett káresemények.

– Tavaly a szárazság miatt legtöbb esetben avartűzhez hívtak minket. 2022-ben több mint ötszáz esetben vonultunk káresethez.

Az őrs nagy hangsúlyt fektet a megelőző munkára is, a hajdúböszörményi katasztrófavédelmi megbízott előadássorozatai alkalmával megszólítja a települések vezetőit, vállalkozóit, gazdáit, időseket és fiatalokat, általános, közép- és szakközépiskolák tanulóit is. Az állomány által iskolák, óvodák és civil szervezetek felkérésére rendszeresen tartott technikai bemutatókat mindig nagy érdeklődés övezi. Az őrs többször adott helyet kirendeltségi és vármegyei szintű gyakorlatoknak. De a médiában is gyakran megjelennek.

– Erős, összetartó közösséget alkotunk. A kis létszám miatt is családias a hangulat az őrsön. Mindenben számíthatunk egymásra. Nagyon fontosnak tartjuk, hogy folyamatosan képezzük magunkat, és gyakorlatokon vegyünk részt.

Az őrs állományából több fő a Hajdú-Bihar vármegyei sportverseny-csapat tagja, valamint több ál-

lománytag vett részt az évek során a BM Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóság kispályás labdarúgótornáin, illetve az országos atlétikai bajnokságon, ahol kiváló eredményeket értek el egyénileg és csapatban egyaránt.

2022-ben mind a BM, mind a BM OKF által szervezett országos kispályás labdarúgótornán harmadik helyezést ért el a csapat.

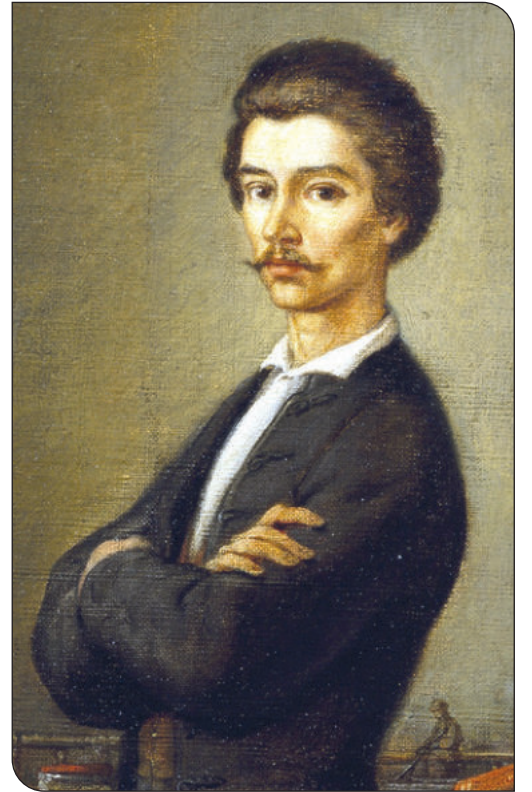
– Nap mint nap az ad erőt a munkánkhoz, hogy segíteni tudunk az embereken. A hivatástudatot is nagyon fontosnak tartom ezen a téren.

Bertalan

Petőfi 200

Petőfi forradalma

Minden forradalomnak megvannak a maga hősei, vezetői, meghatározó egyéniségei. 1848. március 15-re emlékezünk, és ha felidézzük az eseményeket, Petőfit látjuk magunk előtt, amint részt vesz a tizenkét pont megfogalmazásában, fiatal barátaival együtt lefoglalja és szabaddá teszi a sajtót. Elmondja gyűjtő hangú forradalmi versét, a Nemzeti dalt. Átöleli a börtönéből kilépő Táncsicsot, és este a forradalmi mámor örömtüzeiben gyönyörködik. 1848. március 15. a magyar polgári forradalom nyitánya, Petőfi forradalma.

A választmány tagjaként formálisan a vezetője is. De nem elsősorban ezért övé ez a forradalom. A szellem jogán inkább. Ő érezte, várta a legjobban a korabeli Magyarországon a forradalom, a szabadság eljövételét. Nem reformokban gondolkodott, ellene volt a félmegoldásoknak. „...vár-
tam e pillanatot, nemcsak reméltem, de bizton hittem, hogy el fog jönni... világosan láttam, hogy Európa naponként közeledik egy nagyszerű erőszakos meg-
rázkódtatáshoz.” – írta ’48-as naplójában. Romantikus lángolással, költői lobogással élte át a forradalom napját. Amiben hitt – a nép felemelkedése és a polgári szabadságeszmények – annak győzelmét hozta meg március 15. Március idusán indult el az a folyamat, amely a magyarságot a modern polgári nemzetek sorába emelte. Az ő „Fiatal Magyarországa” ünnepelte születésnapját. „Eredményei olyanok, melyek e napot örökre nevezetessé teszi a magyar történetben” – írja naplójában március 15-ről. De az lett-e a magyar polgári forradalom, aminek a költő várta? Valóban az ő forradalma volt 1848-49? Tudjuk, az események nem úgy történtek, ahogy a költő „bibliájában”, a nagy francia forradalom történetében meg voltak írva. Új alkotmányt kapott Magyarország, megalakult a független felelős minisztérium, megtörtént a jobbágyfelszabadítás, de nem olyan gyorsan és robbanásszerűen mentek végbe a társadalmi folyamatok, ahogyan várta. Költő volt, de 1848-49-ben aránylag kevés verset írt. Nyilvánvalóan azért, mert a politika játszott meghatározó szerepet az életében. Ha írt, a forradalomról írt. Megbukott a képviselőválasztáson, Az apostollal felelt rá. Leverték az európai forradalmakat, megírta csodálatos versét, Európa csendes, újra csendes... 1848-49 rideg telén magányos forradalmár. Türelmetlen elégedetlenséggel szemlélte a seregek visszavonulását, barátai elbizonytalanodását. De aztán Bem táborában, a forradalom tábornoka mellett, otthonra talált. De a márciusi napok után már nem játszik vezető szerepet. 1849. júniusában, Mezőberényben kétségek gyötrik. Drámát ír Caraffáról. A töredékben maradt

mű Haynau tébolyult vérengzésének víziója. Megvan a választási lehetősége, menekülhetne. Nem hagyja el hazáját, a forradalmát. Utolsó útja Bem táborába vezet. Nem meghalni ment, mint sokan tudni vélik, élni akart és a győztes forradalmat köszönteni. Utolsó óráinak krónikása Gyalókey százados írta meg, akivel együtt volt a segesvári csatában, mennyire reménykedett, hitt Petőfi a magyar szabadságharc győzelmében. Tudjuk, hogy nem így történt, elveszett a segesvári ütközet, a költő holtan maradt a csatatéren, s a „fújó paripák” nem a kivívott viadalra szaguldottak holttestén át, és pár nap múlva a magyar honvédség kezéből kihullt a fegyver. Együtt halt meg a várt, imádott és végigharcolt forradalmával. A Nemzeti dal, a Tizenkét pont, a szabad sajtó, Petőfi Sándor a költő és forradalmár nemzetünk tudatában egymástól soha el nem választható fogalmakká váltak. Pedig nem ő volt a forradalom vezére, csak egyik katonája. De ott volt a születő szabadság bölcsőjénél, és néhány száz kilométerre Világostól nyugszik az ismeretlen sírban. Tekinthetjük ezt sorsszimbólumnak is. Ezért mondhatjuk, hogy 1848-49 Petőfi forradalma, s általa lett a nemzet és hagyományozódott nemzedékről nemzedékre. Van Petőfi életútjának, forradalmár voltának még egy tanulsága. Nem a szerep dönti el, kinek mi köze van a forradalomhoz. Bizonyára álmódott arról, hogy népvezér lesz. Még képviselőnek sem választották meg. A hadseregben alacsony beosztású tiszt. Petőfi forradalmisága a forradalom szolgálata, annak vállalása. Sokszor megbántották és megalázták. A tábornokok 1848-49-ben csak a katonát látták benne, s nem figyeltek arra, hogy a 19. század legnagyobb magyar költőjének szíve dobog a tiszt zubbony alatt. Nagyvonalúan nézett keresztül rajtuk. Tudta, az ő igazsága a forradalom és a szabadságé. (Az írás a Hajdúsági Tükörben március 14-én megjelenő cikk szerkesztett változata)

Filep Tibor

A kommunizmus áldozatai (2.)

A szörnyűségeket nem lehet elfelejteni

A kommunista diktatúra áldozataira emlékezett február 24-én a Bocskai-gimnázium közössége. Az iskola egykori tanára, dr. Bárány Ottóné Badi Györgyi az eseményeket közvetlenül átélő szemtanúként tartott rendhagyó történelemórát végzősöknek.

Elkezdtünk pakolni. Nem tudtuk, hogy mit csomagoljunk össze. Az Ormánságban az volt a szokás, hogyha megszületett a leánygyermek, akkor megszőtték a stafírunkját. Édesanyámék zsákokat hoztak be a kamrából és elkezdtek a ruhaneműt belegyömöszölni. Semmi rendszer nem volt

szabad ég alatt találtak helyet. Szóltak, hogy van egy birkahodály, melyből a trágyát ki kell pakolni. És akkor oda is be lehetett költözni. Kimeszelték, és szalmával felszórták. De még ekkor is maradtak kint, a szabad ég alatt emberek. Így indult meg az ottani életünk. A család úgy gondolta,

Levelt adtak föl, vagy megengedték, hogy a látogatóinkkal éjszaka náluk találkozzunk. Ilyenkor kiszöktünk. Sok gyerek volt a táborban. Csak akadálnak számítottunk. Ezért meg szervezték, hogy valaki az óvodáskorúakkal foglalkozzon, és később az iskoláskorúakkal. Én tizenkét éves voltam, és ott végeztem el a hetedik és nyolcadik osztályt. Hetedikben, egy érettségizett fiú tanított bennünket. De nem volt felszerelésünk sem. Se könyv, se füzet. Szegény Jóska emlékezetből okított minket. Például verset diktált. Végül tankönyvet is rendeltek nekünk, ami áprilisban érkezett meg. Így csak júliusban vizsgázhattunk. Kaptunk bizonyítványt, amit a szüleink harcoltak ki. Ők arra gondoltak, ha mi innen megszabadulunk, és nincs igazolásunk se, akkor nem lehet tudni, mi lesz velünk. Következő évben az új agronómus felesége oktatott minket, ő tanítónő volt. A legcsekélyebb tudás nélkül kerülünk ki ebből az iskolából. Ekkor tizennégy évesen munkaképes lettem. Dolgoznom kellett. A nagyobb lányokkal répát szedtünk, ami nagyon nehéz fizikai megpróbáltatás volt. Nagyon fiatal voltam, a vállam teljesen kikészült. Télen nem volt munka, tehát pénz sem volt. Ekkor a férfiakat elvitték erdei munkára. Volt olyan öreg, aki már nem tudott elmenni dolgozni, de neki is enni kellett adni. A közösség összeadta, hogy nekik is jusson étel. A barakkban egy héttagú család lakott, az ajtó mellett. Három

Piskótól az ismeretlenbe

Előadásában bemutatta, hogyan és miért telepítettek ki erőszakkal az 1950-es években a déli és nyugati határterületekről, valamint a fővárosból sok ezer embert a hortobágyi és környékbeli munkatáborokba. Ennek során felidézte a légerek népének hányattatását és szomorú sorsát. Bárány Ottóné Badi Györgyi az Ormánságban, Piskó nevű faluban született. A községben és annak környékén parasztemberek éltek. Az ő korában már minden településnek volt iskolája és temploma is. 1950-ben kezdődött a beszolgáltatások időszaka, amivel a kommunista hatalom sújtotta a parasztságot.

– A kezdeteket még az én szüleim is átélték – kezdte exodusának felsorolását beszélgetőtársam. Az említett évben, teljesen váratlanul, éjszaka két óra körül megverték az ajtónkat.

A mi családunk hattagú volt, három gyermekkel. A szüleimmel és az anyai nagymamámmal éltünk együtt. A nővérem akkor már Szegeden járt főiskolára. Amikor ez történt, nem volt otthon. Ávósok és rendőrök rontottak be a lakásba. Édesapámat elvitték a községházára, és felolvastak előtte egy határozatot, hogy a faluban történő tartózkodásunk aggályossá vált. Ezért nekünk új lakóhelyet jelölnek ki, a bödönháti állami gazdaságban. Minket pedig otthon leültettek egy heverőre, és a puskás rendőr ott maradt velünk. Édesapám, amikor visszahozták, sírt. Döbbenetes volt. Mondta, hogy el kell hagyni a falut.

abban, hogy mit tettünk beléjük. Akkor szólt az egyik rendőr, hogy edényt is vigyünk. Reggel hét órára el kellett hagyni a falut. Édesapám előállította a szebbik kocsinkat, arra kezdtek rakodni. Nagymamánk neve nem volt rajta a kitelepítési papíron. Így őt nem kellett magunkkal vinni. Még egy famíliát hoztak el a faluból.

Elindultunk a legközelebbi vasútállomásig. Ez hét kilométerre volt a falutól. Az ormánsági falvakból, majdnem minden községből telepítettek ki családokat. Kocsival jöttek a vaiszlói állomásra. Mindenki kapott egy vagont, amelyben az általa hozott lovat és tehenet fel lehetett vinni. Nekik megengedte a rendőr, hogy a másik piskói családdal egy vagonba kerüljenek. Nem tudták, hova viszik őket. Azt hitték, hogy a Szovjetunió a végcél. Szombat dél körül elindult velük a vonat. Polgáron, a nyílt vágányon állt meg a szerelvény. Ott már autókkal és vontatókkal várták a kitelepítetteket. A holmijaikat egymás után dobálták ki. Ezután külön állították a férfiakat. Összerakatták velük a hozott kocnikat, amelyeket a bödönháti állami gazdaság emberei elvittek. Ezeket soha többé nem látták.

Embertelen körülmények között

– Szörnyű volt, hogy ott kellett hagynunk az otthonunkat, és amit magunkkal vittünk azt is elvették tőlünk – folytatta megrázó történetét az egykori elhurcolt. – Éjszaka megérkeztünk a tanyára, ahová az első turnusban háromszáznyolcvan ketten jöttünk. Egy tízszer tizenkét méteres barakk várt bennünket. Sötét volt, a férfiak nem voltak velünk. Őket gyalog hozták. Amikor édesapánk megérkezett, nagy kő esett le a szívről. Elkezdtek bepakolni a barakkba, ami akkor már annyira tele volt, hogy az ajtóval szemben volt egy kis terület. Mi ott telepedtünk le. Másik száznegyvenkét emberrel, minden holminkkal azon a helyen nyomorogtunk. A reggeli ébredés még borzalmasabb volt. A többiek a

hogy így nem lehet élni. Bízta benn, hogy ez a helyzet nem fog sokáig tartani. Kiderült, hogy ez egy tévképzet volt. Ebből a táborból harminckilenc hónap múlva szabadultak meg. A barakkban építettek egy tűzhelyet, melyen főzni lehetett. Minden évben jöttek újabb családok. Ők már hozhattak ágyat magukkal. Nekik pricscsük volt.

– Másnap, ahogyan megérkeztünk, összeírtak bennünket a rendőrök. Általában éjszakai sorakozóink voltak. Ilyenkor azt hittük, hogy elvisznek valahova bennünket. Ennek ellenére már hajnali háromkor vitték az embereket dolgozni. A keresetünk nagyon kicsi volt. Akadt, hogy egy forint tizenöt fillért kapott valaki az egész napos munkájáért. Ez még az élethez szükséges minimumot sem érte el. Az enni valóért nekünk kellett kifizetni. Érthetetlen volt már gyermekként számomra, hogy ennyi embert odahurcoltak. Úgy, hogy nem volt hol lakniuk, mit enniük. Kénytelenek voltunk magunk megszervezni az életünket. A vásárlást, a konyhát. A felnőttek vályogot is vetettek. Ebből épült két ház, amelyek ki sem száradhattak, már voltak lakóik. Még a zöld is kinőtt a falon. Ezt az ember telenséget soha nem lehet elfelejteni. A kilencvenes évek elején több figyelem fordult felénk, ma már ez sem mondható el. A környékbeli, Polgáron élő embereknek azt híresztelték, hogy dologtalan, népnyzó emberek kerültek a táborba. A kitelepítettek munkájukkal bebizonyították, hogy ez hazugság. Egy fiatal lány édesapja volt az első kaszás, ő vágta az egyenes rendet. A brigádvezetők kívülről jöttek, szabad emberek voltak. Ők csak nézték, hogy milyen jól dolgoznak a kitelepítettek. Akármilyen munka jött, nem kellett megmutatni senkinek a feladatát.

A hírhedt Lenin-tanyán

– A környező tanyásokkal nem volt szabad találkozunk. Azért egy-két szót mégis váltottunk egymással. Ők a későbbiekben segítettek nekünk.

korosztályt képviseltek. A legöregebb szülőkről vers is született. Bíró János bácsi ott halt meg a táborban. Volt egy brigád, akik asztalosok voltak. Parasztemberekből választották ki őket. Ha kellett villanyt szereltek, ha kellett, koporsót készítettek gyakorlatlan deszkából. Volt, hogy nem temetőben, nem pappal temették el a halottat, hanem egyszerűen elásták, mint egy állatot. Öngyilkosság is előfordult a kitelepítettek körében.

– A táborokat később lebontották, még a létüket is tagadták. Pedig egy 1960-as autóstérképen szerepelt az az út, amit mi építettünk, és a Lenin-tanya is ott volt megjelölve, ahol éltünk. 1953-ban mintegy hétezer nyolcszázán szabadultunk a környék táboraiból. A szörnyűségeket senki nem felejtí el közülünk.

bertalan

Lapunk hasábjain egy új sorozatot indítunk útjára, melyben a város iskoláiban történő testnevelés-oktatás hétköznapijaiba tekinthetünk be. Most a Bethlen-iskolában folyó tevékenységbe pillanthatnak be Sörösé Sajtos Mária testnevelő tanár segítségével.

– Az Önök iskolájában mennyire érték a mozgás és a testnevelés?

– Nálunk nagyon szerencsés helyzet adódott azzal, hogy már több mint negyven éve testnevelés-tagozatos iskolaként működhattunk. Igaz, ez az évek során teljesen átértékelődött. Ma már nem vagyunk tagozatosak, hanem emeltszintű testnevelést oktathatunk. A régi szép idők feltételei már nem biztosítottak, amikor még heti nyolc órában tanítottuk ezt a tantárgyat. Amikor még kiválasztott gyerekek vehettek részt a tagozatos osztályokban. Ekkor csoportbontásban történt a testnevelés. Ennek a feltételei már nincsenek meg. Én úgy gondolom, hogy hosszú évek alatt megalapozódott, hagyománnyá vált nálunk a mozgás. Ez ma is fő érték az iskolánkban. A versenysport mellett egyre nagyobb teret kap a gyerekek mindennapi, egészségmegőrző mozgása. A NETFIT mérés szerint minden évben jobb eredményt érünk el az országos átlagtól, az egészségzónába tartozik a tanulóink döntő többsége.

– A gyerekeknél manapság a rendszeres mozgás mennyire tölt be fontos szerepet?

Egységesen mindenki megkapja a heti öt testnevelés órát. Ezzel nekünk nyolcvan tanórát kell ellátnunk egy héten. Ez azt jelenti, hogy reggel nyolctól, délután négyig a tornatermünk foglalt. De megragadjuk azokat a lehetőségeket is, melyek nem teremhez kötöttek. Mindenképpen az a cél, hogy javuljanak a gyerekek testi képességei, illetve gyakorlattá váljon náluk a rendszeres mozgás. Fontosnak tartjuk, hogy élményt, változatos elfoglaltságot jelentsen a sporttevékenység, használják ki közösségépítő szerepét, és váljanak elkötelezetté, felelőssé a saját egészségüket illetően. Azt gondolom, hogy egy egészségmegőrző szerep dominál elsősorban. De a versenysportot sem hanyagolhatjuk el, hisz hagyománya-

– A gyerek most is gyerek, mint évtizedekkel ezelőtt. Alapból igénye van a rendszeres mozgásra. Az biztos, hogy sokkal több inger éri őket, nagyobb lehetőséget kapnak elterelődni a sporttól. A mi felelőségünk, hogy példát mutassunk. Az is tapasztalat, hogy nyílik az olló. Vannak, akik már családi örökségként kapták a mozgás szeretetét, és versenyeznek is. Vannak, akik csak szigorúan az iskolai tanórákon sportolnak. Az ösztönös mozgás egyre kevésbé jellemző a mai tanulókra. Szívesebben ülnek le a számítógép elé vagy foglalkoznak a telefonjaikkal. Ez nem egyedi, sajnos társadalmi szinten is nagy probléma.

– Melyek a mindennapi testnevelésnek a főbb célkitűzései?

– Nálunk a mindennapi testnevelés bevezetése áthelyezte a hangsúlyt a tömegek rendszeres mozgására.

ink köteleznek. Nálunk a prioritást az atlétika élvezi.

– Milyen személyi és milyen tárgyi feltételek között végzik a munkájukat?

– A személyi feltételeink száz százalékosan biztosítottak, öt testnevelő végzettségű kolléga dolgozik az iskolában, Mellettük három tanító is beszélget, elsősorban a saját osztályukban. Már gyakran elsőben a felsős tanár tanítja a tantárgyat. Ez nagy előny. A tárgyi feltételeinkkel már nem tudok ennyire dicsekedni. Van egy tornatermünk és egy régi tornaszobánk is, ahol elég szűkös a hely. Eszközaink, sportszereink tekintetében megfelelő az ellátottságunk. A szabadtéri létesítményeink sorában működik még a kézilabdapályánk, atlétika- és kondiparkunk van. Rendelkezünk szabadtéri pingpongasztalokkal, ugroiskolákkal, felfestett játéktérrel is.

A mozgás érték

Nekünk óriási ajándék, hogy az iskola mellett működik egy műfüves focipálya, a lakótelepen egy jól felszerelt kondipark és játszótér szintén üzemel. Ezek is szolgálják a gyerekek foglalkoztatását. Az úszásórák hiányát nagyon megszenvedtük. Korábban a tanmedence mellett az úszómedencét is bevontuk a testnevelés órák úszás témakörének ellátásába. Minden tanuló megtanult úszni.

– Mennyi a felmentett vagy könnyített testnevelésben résztvevő gyerekek száma?

– A felmentettek száma minimális. Van, aki csak időszakosan kerül ide, egy betegség utáni stádium vagy sérülés miatt. A gyógytestnevelést a szakszolgálat látja el. A gyógytestnevelő az iskolánkba jön a gyerekeket fejleszteni. Heti két alkalommal foglalkozik az arra utalt tanulókkal. Ez osztályonként egy-két gyereket érint. A testnevelő felelősége, hogy ezekkel a tanulókkal differenciáltan foglalkozzon a tanórákon, és nagy gondot fordítunk a prevencióra is.

– A tanórákon kívül mennyi gyerek mozog Önöknél?

– Ezt nehéz számszerűsíteni. Én száz százaléknak ítélem ezt meg. Annyiféle program és lehetőség adódik nálunk, hogy bárki megtalálhatja a kedvére valót. Heti hét tömegsport foglalkozásunk is van a tanórákon kívül. Ebben van játékos gyerektorna és labdarúgás is. Az osztálybajnokságokat is e kereteken belül tartjuk. A napközis foglalkozási tervekben is nagy szerepet kap a mozgás. Mi helyben megadjuk a sportolási lehetőséget a tanulóknak. Talán ezért is alacsony azok száma, akik a város

más egyesületeiben versenyeznek. Nálunk minden pedagógus szemléletében szerepel a mozgás szeretete. Az egész nevelőtestület támogatja az ilyen irányú tevékenységet. Gyakran kerékpártúrák, gyalogtúrák szerveződnek az osztályokban. Nyaranta indul egy kerékpáros vándortáborunk is, de a tematikus táborok fő profílját ugyancsak a sport. A diákönkormányzatunk is rengeteg programot kínál a gyerekeknek. Van Bethlen-he-tünk és egészséghetünk is, számtalan játékos sportprogrammal. Ilyen a Bethlen-kondi, kistesó-nagytesó verseny, exatlonbajnokság. Nagyon népszerűek a gyerekek körében a sor- és váltóversenyek, tűzharc és zsinórlabda-bajnokságok, a tanár-diák mérkőzések is motivációval bírnak. Több megmérettetést pedig pályázatok segítségével valósítunk meg.

– Versenyeztetni szokták-e a diákokat?

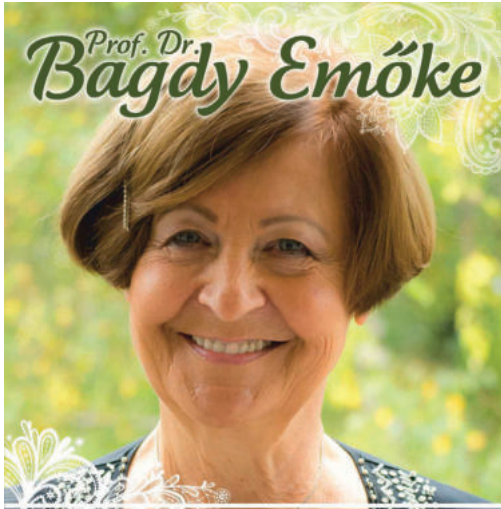
– Természetesen. Ennek hagyományai vannak nálunk. Igaz, a sportági skála szűkült. Rendszeresen részt veszünk a diákolimpiai versenyeken. Ez főleg az atlétikára és a labdarúgásra vonatkozik. Minden korcsoportban képviseltetjük magunkat. Illetve az olyan megmérettetéseken is elindítjuk a gyerekeinket, melyek a külsős szakosztályok tevékenységét fedik le. Nagyon jó a kapcsolatunk a Tekergetőkkel. A gyerekeink körében nagyon népszerű a labdarúgás, a Bozsik Program is működik az intézményben. A projektben résztvevő iskolák gyakran megmérkőznek egymással. Tehát ez is egy versenyzési lehetőség.

– Miben méri a sikereket?

– Gyakran bejutunk országos diákolimpiai döntőkbe. Hol egyéni versenyzőnk, hol csapatunk szerepel kiválóan. Van olyan vándorszerlegünk, amit háromszor sikerült elnyernünk. Ebben a tanévben eddig legkiválóbb eredményünk, az Atlétikai Ügyességi Csapatbajnokság országos döntőjében, Kecskeméten elért harmadik helyezés a kislabdahajítás versenyszámban. Az atlétika sportágban a megyében mindenképpen jegyzik az iskolát. Ez országos szinten is elmondható. Sikerként könyvelem el, hogy egyre kevesebb a betegség miatti hiányzás az iskolában. Egyre több az olyan gyerek, aki szívesen, az egészségéért mozog. A versenyeredmények mellett ezt nagy értéknek tekintem.

Zsike

MÁRCIUS 17. (péntek)
18 óra
**Férfisors, női sors,
párkapcsolati harmónia**

Sillye Gábor Művelődési Központ
és Közösségi Ház
Bocskai István tér 4.
A jegy ára: 3900 Ft
Belépőjegyek kaphatók:
a művelődési központban,
a heydelight.jegy.hu

A nagy érdeklődésre való tekintettel megismételjük a **SZÉP NYÁRI NAP** című Neoton musicalt **március 27-én 19 órától**, a művelődési központ színháztermében.
Jegyek kizárólag online vásárolhatóak a Jegy.hu hálózaton keresztül!
<https://www.jegy.hu/program/szep-nyari-nap-143877>

**Lapzárta:
hétfő 14 óra**

SZABADHAJDÚ

Hajdúböszörmény ingyenes hetilapja

Megjelenik: 12 000 példányban.

www.hajduboszormeny.hu

Ügyvezető igazgató:

KATHI PÁL (Hajdú7 Kft.)

Szerkesztő: VARJASI IMRE

Újságíró: BERTALAN ERZSÉBET

Szerkesztőségi titkár, tördelő:

GARGYA BRIGITTA

Korrektor: KUPÁS CSILLA

Fotó: HORVÁTH TAMÁS

Szerkesztőség:

4220 Hajdúböszörmény, Bocskai tér 4.

Telefon: +3620-560-42-82

E-mail: szabadhajdu@hbcom.hu

Nyomdai munkák:

Mediaworks Hungary Zrt.

Felelős kiadó:

Hajdúböszörmény Város Önkormányzata

Kiss Attila polgármester

4220 Hajdúböszörmény, Bocskai I. tér 1.

ISSN 0866-6660

Szabadhajdú online: news.hajduboszormeny.hu

A hirdetések tartalmáért szerkesztőségünk felelősséget nem vállal.

HAJDÚBÖSZÖRMÉNY

Sillye Gábor Művelődési Központ

Március 19-én vasárnap

16 órától 18 óráig

Folyamatosan megtekinthető!

Információ: 06304941991

Véradás

Március 17-én (pénteken) **8.30 - 14.30 óráig** véradást szervez a lakosság részére a **Béke Mezőgazdasági Kft.-ben**.

**Északmagyarországi Regionális
Vízművek hibabejelentés:**
0680/22-42-42.

A művelődési központban működő közösségek programjai:

Március 6. 15 óra: a **Tessedik Kertbarátkör** foglalkozása a Kertész László Városi Könyvtárban.

Március 7. 15 óra: a **Dóry József Nótaklub** foglalkozása.

Március 10. 15 óra: a **Varga Lajos Kultúrkör** foglalkozása.

Közérdekű információk

Rendőrség: 107
Országos Mentőszolgálat: 104/112
Tűzoltóság: 105
Segélyhívószám: 112
Polgármesteri Hivatal 563-200

GYEPMESTERI TELEP A közterületen talált állati tetem lakossági bejelentése: Balogh Gyula gypmester: 06-20-403-9016. (Hétköznap: 7,30-18 óra, munkaszüneti és ünnepnapokon 15-16 óra között).

ATEV Fehérjefeldolgozó Zrt:
Szakajda Tímea (36-30-636-0937, szakajdat@atev.hu)

VEZETŐI ÜGYFÉLFOGADÁS: március 22-én, szerdán Kiss Attila polgármester tart vezetői ügyfélfogadást 9.00-12.00 óra között.

KÁLVIN téri rendelő: 560-130.

www.eszv.hu

KÖZPONTI ORVOSI ÜGYELET 1830

**FÉNYMÁSOLÁS
NYOMTATÁS
INTERNETEZÉS
SPIRÁLOZÁS
SZKENNELÉS-FAXOLÁS
LAMINÁLÁS
FILMKÖLCSÖNZÉS**

NYITVA TARTÁS:

hétfő-péntek: 10-17 óra
ebédidő: 12-13 óra
szombat: zárva
vasárnap: zárva

KÁLVIN TÉRI VIDEOTÉKA

(a buszmegállónál)

Kálvin tér 12.

☎ 0652/220-159

0620-9708-032

✉ varjasine@vipmail.hu

Megemlékezés

Fájó szívvel emlékezünk

TÓTH CSABA
(volt Deák F.u. 32. sz. alatti lakos)
**halálának 6. évfordulójára,
egyben születésnapjára.**

„Egy szál virág, egy gyertyaláng,
egy kedves fénykép, amiről mosolyogsz ránk.
Egy élet, mely percek alatt véget ért!
Emléked örökre itt van velünk,
míg e földön élünk, itt marad közöttünk!”
Szerető Édesanyja és családja.

Köszönetnyilvánítás

Köszönetet mondunk mindazoknak,
akik felejtethetlen szeretttünk,

TARDI LAJOS
(a volt Béke Tsz. nyugdíjasa)

temetésén megjelentek, ravatalára virágot, koszorút helyeztek, és mélységes gyászunkban részvétellel osztoztak.

„Küzdöttél, de már nem lehet,
Csend ölel át és a szeretet.
Csak az hal meg, kit felednek,
Örökké él, kit igazán szeretnek.”

A gyászoló család

Köszönetnyilvánítás

Köszönetet mondunk mindazoknak,
akik szeretttünk

OROSZ SÁNDOR

temetésén megjelentek, ravatalára virágot, koszorút helyeztek, és mélységes gyászunkban részvétellel osztoztak.

„Bízunk az életben, hittünk a gyógyulásban,
de ha már abban nem, legalább a csodában.
Csoda volt, hogy éltél, s minket szerettél,
csoda volt, ahogy az életért küzdöttél.
De mégis elcsúszott a szív, mely értünk dobogott,
megpihent a kéz, mely értünk oly sokat dolgozott.
Számkunkra Te sohasem leszel halott,
szívünkben örökké élni fogsz mint a csillagok.”
A gyászoló család

Amennyiben rokonához,
ismerősehez, szomszédjához
nem jutott el a Szabadhajdú
aktuális száma, kérjük, jelezzék
a problémát a terjesztőnél,
a **06-20-911-5006-os**
telefonszámon.

FOGÁSZATI MAGÁNRENDELÉS

Dr. Petkov Alexandra
fogszakorvosRendelő:
Hajdúböszörmény,
Petőfi u. 17. II/8.
Telefon: 06-30/123-2972Állapotfelmérés és konzultáció | esztétikus tömések |
fém-kerámia és fémentes fogpótlások készítése |
fogmegtartó kezelések | ultrahangos fogkö-eltávolítás

A bejelentkezés előzetes telefonos egyeztetés alapján történik.

DRÓNOS
PERMETEZÉSMŰTRÁGYASZÓRÁS,
TERÜLETFELMÉRÉS

- KEDVEZŐ ÁRON
- RTK-S 2 CM PONTOSSÁGGAL
- LEGMODERNEBB DRÓNOKKAL

*
A SZOLGÁLTATÁS SZÁMLAKÉPES
ÉS MINDEN SZÜKSÉGES
ENGEDÉLYVEL RENDELKEZIKDRONE
SERVICES

+36 20 / 219 0454

Pályázat helyi kiadványok támogatására
2023.

Hajdúböszörmény Város Önkormányzata pályázatot hirdet Hajdúböszörmény város kulturális életét gazdagító, kiemelt értéket képviselő helyi kiadványok megjelenésének támogatására.

A pályázat célja:

Hajdúböszörmény város bemutatását szolgáló történelmi, néprajzi, irodalmi, művészeti (egyéb kulturális), gazdasági jellegű, nyomdai (elektronikus-) úton vagy hang (kép-) rögzítéssel előállított kiadványok megjelenésének támogatása.

A pályázati kiírás és a pályázati adatlap beszerezhető a Polgármesteri Hivatal 59. számú irodájában, illetve letölthető a www.hajduboszormeny.hu honlapról.

Felhívás

Csapadékvíz-elvezető rendszerek
Tavaszi karbantartása

A lehulló csapadék elvezetésének elengedhetetlen követelménye, hogy az ingatlan körüli területen a vízelvezető rendszerek karbantartása megtörténjen.

Felhívjuk az ingatlan tulajdonosának (használójának) figyelmét, hogy kötelessége gondoskodni: -- az ingatlanok előtt a vízelvezető árkok tisztításáról, -- járda melletti folyókák, csatornanyílások lefolyást akadályozó anyagoktól való megtisztításáról, -- járműbehajtó átereszeinek karbantartásáról és rendszeres tisztántartásáról.

Minden esetben az ingatlan tulajdonosának (használójának) kötelessége az ingatlan körüli járdák takarítása, zöldfelületek karbantartása, kaszálása, gyommentesítése, a lehullott falevél összegyűjtése. A közterületen összegyűjtött falevelet közterületen tárolni, kerti hulladékot, nyesedéket a közterületre kihelyezni tilos.

Az ingatlantulajdonos feladata az elvégzett ároktakarításból, fák és bokrok alakításából, metszéséből, füves terület kaszálásából kikerült anyagok közterületről történő eltávolítása. Az összegyűjtött növényzetet, falevelet lehetőleg komposztáljuk. Az elszállításához 2-3 hetente rendszeresen, minden ingatlanra kiterjedő szelektív hulladék szállítást vegyünk igénybe.

Akkor megfelelő a vízelvezetés, ha:

- lefolyást akadályozó anyag (föld, falevél, fű, gaz) nem akadályozza a víz útját,
- két áteresz között az árok medre egyenes, trapéz alakú, sima felületű,
- folyamatos kaszálással, gyommentesítéssel karbantartott,
- az áteresz tiszta, törés- és beomlásmentes, teljes keresztmetszetében átterszti a vizet, mérete megfelel a csapadékvíz mennyiségének.

A fentiekre való tekintettel, kérjük az érintett ingatlan tulajdonosokat, hogy az árkok, átereszek takarításával biztosítsák a csapadékvíz zavartalan lefolyását.

A leírt szabályokat és az elvégzendő munkákat a Közterület-felügyelet munkatársai folyamatosan ellenőrzik, közigazgatási eljárást kezdeményeznek rendellenességet tapasztalva.

Közterület-felügyelet

Születésnap köszöntő

Barkó Sándort
85. születésnapja
alkalmából
szeretettel köszönti
és jó egészséget kíván:
felesége, lányai,
unokái és veje.

Születésnap köszöntő

Drága édesanyánk,
nagyamánk, dédi mamánk
SZABÓ LAJOSNÉ
sz. Tövisskes Julianna,
március 2-án ünnepelte
95. születésnapját.

*Kívánunk neki további
jó egészséget, minden szépet
és jót, örömteli éveket
még körünkben!
Szerető családja*

HAJDÚ-BIHAR MEGYEI
KERESKEDELMI ÉS
IPARKAMARA

A Hajdú-Bihar Megyei Kereskedelmi és Iparkamara
felvételt hirdet az alábbi pozícióra:

Területi irodai ügyintéző

Főbb feladatok, munkák:

- a területi, szervezeti munka és rendezvények koordinálása, támogatása
- Széchenyi Kártya ügyintézés segítése
- egyéb irodai ügyintézés, adminisztráció, pénztárkezelés, pénzügyi program használata
- időnként változó munkahelyen helyettesítés a Hajdú-Bihar Megyei Kereskedelmi és Iparkamara területi irodáinál (Hajdúnánás, Hajdúdorog, Püspökkladány, Berettyóújfalu, Hajdúböszörmény, Hajdúszoboszló).

Munkavégzés székhelye: Hajdúböszörmény

Az álláshoz tartozó elvárások:

- középfokú pénzügyi, gazdasági végzettség
- korábbi, releváns szakmai tapasztalat (pénzügyi területen vagy rendezvény-szervezésben)
- önálló, pontos, precíz munkavégzés, problémamegoldó készség
- rendszerszemléletű gondolkodásmód, agilis személyiség, jó kommunikációs készség
- magabiztos felhasználói szintű számítástechnikai ismeretek (kiemelten: Excel, Word)
- saját személygépkocsi, „B”-kategóriás vezetői engedély és minimum 3 éves vezetési gyakorlat.

Az állás betöltéséhez előnyt jelent:

- OKJ – pénzügyi és számviteli ügyintéző végzettség, vagy felsőfokú végzettség
- Hajdúböszörmény, Hajdúnánás vagy ahhoz közeli lakóhely
- rendezvényszervezésben való jártasság
- idegennyelv-ismeret.

Jelentkezni a hbkik@hbkik.hu e-mail címre megküldött részletes szakmai önéletrajz benyújtásával és fizetési igény megjelölésével lehet, az e-mail Tárgy mezőjében a „Területi irodai ügyintéző” pozíció feltüntetésével.

Jelentkezési határidő: 2023. március 24.

Labdarúgás

Hajdúböszörményi TE-Hajdúsámsoni TTISZE 4-3 (2-2)
HTE: Fülöp G., Rákos B. (Pásztor D.), Ramos C., Papp N., Sustyák B. (Forgó P.), Sallai Cs., Nagy Z. (Mizsei Sz.), Patócs R., Pelles D., Komjáti D. (Róth A.), Kónya M. Edző: Tóth Péter
Gól: Patócs R.(3), Ramos C., illetve Tövisháti M., Bacskai A., Nagy I.
Jók: Galla T., Tövisháti M., Nagy I.
Ifjúsági: HTE - Hajdúsámson 2-0.
Góllövő Benke 2 HTE: Szekeres Ádám Benke I. Csecsődi I., Kovács B. (Sipos K.), Koszta M., Varga K./Uzonyi B./ Valentin Zs. (Pipó L.), Jónizs Á., Szekeres Á., Valentin M., Hagymási D.

A jövő reménysége

Szabó Simon, a Bocskai-iskola 2. osztályos tanulója. A nyolcéves tehetség a HTE U9-es labdarúgócsapatában hétről hétre rúgja a gólokat. Imádja a focit. Már a Loki is felfigyelt rá, de ő az itthoni csapatban nagyon jól érzi magát. Így maradt a hajdúböszörményi gárdánál.

– Mikor kezdte el focizni, és hol?
– Négyéves koromban, a HTE-ben kezdtem el focizni. Nálunk a családban mindenki sportol. Apa korábban például kézilabdázott. Nekem az a sportág kicsit unalmas. A testvérem, Zalán focizott, és ennek hatására én is kipróbáltam a labdarúgást. Szeretem rúgni a labdát. Emellett a Tekerőkhöz is szívesen járok. Régen még úsztam is. Szerencsére az edzéseket össze tudom egyeztetni. Ez kétszer két tréninget jelent hetente. Szinte minden napom foglalt.
– Az osztálytársaid mit szólnak ahhoz, hogy focizol?
– Azt mondják, jó, hogy focizok. Drukkolnak nekem, büszkék rám.
– Milyen a ti csapatotok?
– Nagyon ügyes a társaság, jó a csapatszellem. Közel harmincan vagyunk. Három edzőnk van, Kovács Attila bácsi, Mizsei Szabi, Sallai Csabi személyében. Rendszeresen edzünk. Ilyenkor bemelegítünk, jön a taktikai megbeszélés, és végül a játék. Én azért a meccseket jobban szeretem, mint a tréningeket. A mérkőzések előtt izgulok, de ahogyan a pályára lépek, ez elmúlik.
– Van-e olyan mérkőzésed, amire nagyon szívesen emlékszel vissza?
– Volt egy olyan meccsünk, amelyen két szabadrúgásgólt rúgtam a két felső sarokba.
– Milyen poszton játszol?
– Csatár vagyok. Sok jó játékos van ezen a poszton az U9-es csapatban.

Ezért a középpályán is kell játszanom néha. Volt olyan meccsünk, amikor hat gólt rúgtam. Mindenképpen szeretnék ezen a csatárposzton bizonyítani, de a lényeg az, hogy a pályán lehessenek.
– Nem félsz a sérülésektől?
– Nem félek a sérülésektől. Kiseb- bek már voltak, de ezek miatt nem kellett kihagynom mérkőzéseket.
– Van labdarúgó példaképed?
– Cristiano Ronaldo a kedvencem, az ő játékát nagyon szeretem. Sokat lehet tanulni tőle.
– Álmaid csapata?
– A Real Madrid a kedvenc csapatom, nekik drukkolok.
– Mit szeretnél elérni labdarúgóként?
– Az a célom, hogy jó focista legyek. Külföldön szeretnék játszani.
– Hogyan tudod összeegyeztetni a tanulást a sporttal. Mindenre jut idő?
– Eddig még sikerült. Alsós vagyok, így nekem nem kell otthon leckét írnom. Négy órára mindennel kész vagyok. Ezt követően jöhetnek az edzések.
– Ha nem focizol vagy tanulsz, mivel foglalkozol?
– Nekem a sport a legfontosabb, akkor is mozgok. Szívesen játszok a testvéreimmel is.

Zsike

HAJDÚSÁGI

HÚSBOLT

A TERMŐFÖLDTŐL AZ ASZTALIG

TÖKEHUSOK

SERTÉS, MARHA

PELLEGTETŐ, PIRVOLT ANK

SZARVATÉSTÁ, BARANYIHAL

PÜSZTERA

PREMIUM

BÖSZÖRMÉNY

KINCSE

Nyitás:

2023.

03. 17.

A termőföldtől az asztalig.

A nyitás alkalmával

KEDVEZMÉNYEKEL

várjuk kedves vásárlóinkat!

HAJDÚBÖSZÖRMÉNY, Karap Ferenc u. 5/a.

HAJDÚBÖSZÖRMÉNY BELVÁROSÁBAN

a felújított

Sillye Gábor Művelődési Központ

és Községi Házban

IRODAHELYISÉGEK

KIADÓK!

SILLYE GÁBOR MŰVELŐDÉSI KÖZPONT

Bővebb információ:

titkarsag@hbholding.hu